

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Venclové, Ph. D. a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobce: **D. K.**

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, 170 34

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2022, č. j. X

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaným rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku byla zamítnuta žádost žalobce a neprodloužena zaměstnanecká karta podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobce nesplňuje podmínku trestní zachovalosti.
2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s ust. § 172

zákona o pobytu cizinců. Žalobce nepopírá, že nesplnil podmínku trestní zachovalosti podle ust. § 174 zákona o pobytu cizinců z důvodu pravomocného odsouzení za spáchání trestného činu, avšak žalované rozhodnutí považuje za nepřiměřené a vycházející z neúplně zjištěného skutkového stavu. Žalovaný vycházel pouze z trestního příkazu a z údajů uvedených v žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. V této souvislosti žalobce uvedl okolnosti spáchání trestného činu (jako např. poskytnutí první pomoci, spáchání činu z nedbalosti, absence trvalých následků oběti, ...), které žalovaný ve svém rozhodnutí nezohlednil. Žalobce navíc nebyl výslovně upozorněn na způsob, jakým bude jeho žádost posuzována, aby mohl doplnit další skutečnosti, jak to předpokládá i ust. § 56 odst. 5 zákona o pobytu cizinců. Posouzení přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života považuje žalobce za *formální a formalistické*.

3. Ačkoli je žalobce svobodný a bezdětný, v zaměstnání a v místě bydliště navázal přátelské vztahy, které mu dva roky nahrazovaly rodinné vazby. Opuštění ČR by proto žalobce vnímal jako *velmi závažný zásah* do svého soukromého života. Ztrátu svého zázemí v ČR by považoval za *velmi citlivou pro sebe, pro svůj další život a rozvoj*. S ohledem na vydání napadeného rozhodnutí došlo k ukončení pracovního poměru a žalobce nyní činí další kroky k tomu, aby získal příslušné oprávnění a mohl na svou práci, ve které měl velmi dobré postavení, navázat.
4. Žalobce vlastní osobní automobil, který by zde ale s ohledem na trest zákazu řízení motorových vozidel v případě opuštění ČR musel zanechat. Pokud by musel ČR opustit, nemohl by také dodržet závazek vyplývající ze smlouvy o půjčce, kterou zde uzavřel, neboť není jisté, zda by na Ukrajině mohl dále pracovat.
5. Žalobce rovněž připomněl, že na Ukrajině probíhá ozbrojený konflikt a v případě návratu na Ukrajinu by s ohledem na brannou povinnost nemohl zemi opustit.
6. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Dodal, že jistě může být pro žalobce těžké opustit své přátele v ČR, nicméně v současné době je možné udržovat přátelské vztahy i na dálku. Z důvodu existence přátelských vztahů na území nelze posoudit dopad rozhodnutí do soukromého života žalobce jako nepřiměřený. Totéž platí pro dodržení finančních závazků, neboť toto je možné činit i ze zahraničí, zvláště pak za situace, kdy si žalobce může dopomoci prodejem osobního automobilu. Ustanovení § 56 odst. 5 zákona o pobytu cizinců se týká způsobu informování cizince o neudělení dlouhodobého víza, nevztahuje se na způsob seznamování žadatele s podklady pro vydání rozhodnutí. K situaci na Ukrajině žalovaný uvedl, že žalobci bylo dne 9. 8. 2022 uděleno dlouhodobé vízum za účelem strpení pobytu na území s platností do 31. 03. 2023, tedy žalobce bude oprávněn i nadále pobývat na území ČR a nebude se muset na Ukrajinu vracet.
8. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

9. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 17. 1. 2022 žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Jelikož je jednou z podmínek pro prodloužení zaměstnanecké karty trestní zachovalost žadatele o její prodloužení, vyžádal si správní orgán v souladu s ust. § 174 odst. 2 a ust. § 165a odst. 2 zákona o pobytu cizinců žalobcův výpis z evidence Rejstříku trestů ČR, který obsahoval záznam o odsouzení žalobce pro trestný čin ublížení na zdraví z nedbalosti podle ust. § 148 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“). Na základě opatření trestního příkazu bylo zjištěno, že žalobce byl trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 11. 2021, č. j. X pravomocně uznán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 zák. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, čehož se dopustil tím, že dne 26. 6. 2021 nepřizpůsobil rychlost jízdy vozidla svým schopnostem, vlastnostem vozidla a zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, čímž své vozidlo uvedl do smyku, při kterém narazil do motocyklu, jehož řidič byl nárazem naražen na svodidla a dále odhozen. Při dopravní nehodě utrpěl poškozený řidič motocyklu zranění, pro která byl hospitalizován v nemocnici. Žalobce byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců podmíněně s odkladem na zkušební dobu 15 měsíců, dále mu byl uložen trest zákazu činnosti ve formě zákazu řízení všech motorových vozidel v délce 15 měsíců a dále mu byla uložena povinnost náhrady škody poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky ve výši 22 960 Kč.
10. Pro účely posouzení přiměřenosti rozhodnutí správní orgán zjistil, že žalobce nemá na území ČR žádného rodinného příslušníka, je svobodný a bezdětný. Podle žalovaného rozhodnutí nebude mít neprodloužení zaměstnanecké karty dopad do žalobcova rodinného života, neboť má rodinné vazby v zemi původu, nikoli v ČR. Žalovaný považuje své rozhodnutí za přiměřené i z hlediska dopadů do soukromého života žalobce. Žalobce pobývá na území ČR od května roku 2020, jeho vazby k zemi původu tedy nemohly být za tuto dobu zpřetrhány. Žalobce bydlí v pronajatém bytě, nevlastní na území ČR žádnou nemovitost, která by vyžadovala jeho osobní starost. Není rovněž ani nijak zdravotně handicapován. Vzhledem k tomu, že se žalobce dopustil protiprávního jednání (blíže specifikovaného v bodě 9 odůvodnění tohoto rozsudku), nelze považovat neprodloužení zaměstnanecké karty za nepřiměřený zásah do jeho soukromého života.
11. Aktuální situace na Ukrajině podle žalovaného není způsobila odůvodnit nepřiměřenost rozhodnutí v nyní projednávané věci. Žalovaný nepovažuje za vyloučené, aby se žalobce mohl vrátit bezpečně do země původu. V případě, že se žalobce cítí ohrožen válečným konfliktem, nemusí být důsledkem tohoto rozhodnutí povinnost opustit území ČR, neboť ČR poskytuje možnosti, vzhledem k současné situaci na Ukrajině, jak na území ČR setrvat. Tím se značně omezuje dopad žalovaného rozhodnutí do soukromé sféry žalobce.
12. Podle ust. § 44a odst. 11 věty první zákona o pobytu cizinců: *Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 větě první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit.*

13. Podle ust. § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců: *Ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.*
14. Podle ust. § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců: *Ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2 za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.*
15. Podle ust. § 56 odst. 2 zákona o pobytu cizinců: *Dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže nesplňuje podmínku trestní zachovalosti (§ 174) za podmínky, že důsledky neudělení dlouhodobého víza budou přiměřené důvodu pro neudělení dlouhodobého víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto neudělení do soukromého a rodinného života cizince.*
16. Z výše uvedeného vyplývá, že jednou z podmínek pro prodloužení zaměstnanecké karty je trestní zachovalost žadatele o její prodloužení. Za trestně zachovalého se ve smyslu ust. § 174 zákona o pobytu cizinců považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu, a který nemá v dokladu cizího státu obdobném výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl odsouzen za jednání, které naplňuje znaky trestného činu. V nyní projednávané věci je nepochybné, že žalobce podmínku trestí zachovalosti nesplňuje. Žalobce byl trestním příkazem pravomocně uznán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku. Opačnou skutečnost však žalobce ani netvrdí. Neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty pro nesplnění podmínky trestní zachovalosti je však možné pouze za podmínky, že důsledky jejího neprodloužení budou přiměřené důvodu neprodloužení. Předmětem nyní projednávané věci je proto posouzení otázky, zda je žalované rozhodnutí přiměřené.
17. Hlediska relevantní pro posouzení přiměřenosti rozhodnutí upravuje ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. Povinnost přiměřenosti správního rozhodnutí pak vyplývá rovněž z ust. § 4 odst. 2 správního řádu, když zákon požaduje, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu.
18. Žalobce je rozvedený a bezdětný, nemá na území ČR žádného rodinného příslušníka. Žalobce sám ani netvrdí, že by měl na území ČR rodinné vazby. Co se týká vazeb přátelských, žalobce uvedl, že v zaměstnání a v místě bydliště navázal přátelské vztahy, které mu dva roky nahrazovaly rodinné vazby a opuštění ČR by vnímal jako „*velmi závažný zásah*“ do svého soukromého života a ztrátu svého zázemí v ČR by považoval za *velmi citlivou pro sebe, pro svůj další život a rozvoj*. Nicméně žalobce v průběhu správního řízení ani v řízení před soudem tyto přátelské vazby a zázemí nijak nespecifikoval a nekonkretizoval a zůstal tak pouze v rovině obecných tvrzení. Neuvedl žádnou konkrétní osobu, vůči níž by se o takový zásah mělo jednat, ani v řízení nebyla žádná taková osoba zjištěna. Krajský soud tak shrnuje, že s ohledem na to, že žalobce pobývá na území ČR od května roku 2020, nelze ani zpřetřhání blíže neupřesněných přátelských vazeb žalobce vytvořených v pracovním prostředí a v místě bydliště či vybudování blíže nespecifikovaného zázemí považovat za nepřiměřený zásah do jeho soukromého života.

19. Žalobce namítl, že nebyl výslovně upozorněn na způsob, jakým bude jeho žádost posuzována, aby mohl doplnit další skutečnosti a odkázal v této souvislosti na ust. § 56 odst. 5 zákona o pobytu cizinců. V první řadě je nutné objasnit, že toto ustanovení není aplikovatelné na nyní projednávanou věc. Týká se toliko písemného informování cizince o důvodech neudělení dlouhodobého víza a o jeho oprávnění požádat ve stanovené lhůtě o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza. Nevztahuje se tak na způsob seznamování žadatele s podklady pro vydání rozhodnutí. Zároveň je třeba uvést, že žalobce měl možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a k těmto podkladům se vyjádřit, což vyplývá z výzvy založené ve správním spise ze dne 17. 2. 2022 a ze dne 6. 4. 2022. Tedy považoval-li žalobce zjištěný stav za nedostatečný, nebránilo mu nic v tom předložit správním orgánům další podkladový materiál či uvést jiná relevantní tvrzení.
20. Dále je pak třeba uvést, že důkazní břemeno v řízení zahájeném na základě žádosti leží primárně na žadateli. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19. 4. 2018, č. j. 3 Azs 234/2017-28 (*mutatis mutandis*): „[b]řemeno tvrzení a důkazní o vyličení otázek soukromého života tíží stěžovatele. Pokud ten o své situaci více neuvedl, nelze žalovanému klást k tíži, že hodnotil přiměřenost správního vyhoštění pouze v intencích toho, co mu o stěžovateli bylo známo ze správního řízení.“ (rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz). Správní orgány si tak nemohou domýšlet, v čem tvrzený nepřiměřený zásah spočívá. Mají výslovně zohlednit pouze důvody, které jsou v daném případě specifické a vyplývají z průběhu řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2021, č. j. 1 Azs 500/2020-24). Bylo tak především na žalobci, aby žalovanému sdělil veškeré skutečnosti týkající se jeho soukromého života, neboť je to právě on, komu jsou známy (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5 2016, č. j. 5 Azs 262/2015-35 nebo ze dne 25. 9. 2020, č. j. 4 Azs 171/2019-25). Krajský soud tedy námitku týkající se otázky přiměřenosti a neúplného zjištění skutkového stavu považuje za nedůvodnou. Z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný zvažoval všechna potřebná kritéria a dostatečně se otázkou přiměřenosti zabýval. Závěry žalovaného krajský soud považuje za dostatečné a odpovídající zjištěnému skutkovému stavu a s ohledem na přečin ublížení na zdraví z nedbalosti také v souladu s veřejným zájmem.
21. K současné situaci na Ukrajině je třeba poznamenat, že k bezprostřednímu opuštění území ČR by mohl být žalobce donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění. Rozhodnutí o správním vyhoštění představuje kromě povinnosti cizince vycestovat z území také nemožnost v době tohoto správního vyhoštění získat oprávnění k pobytu. To však neplatí v případě neprodloužení bytového oprávnění. Jak uvedeno shora (bod 7 rozsudku), v současné době pobývá žalobce na území České republiky na základě dlouhodobého víza z účelem strpění pobytu do 31. 3. 2023. Tedy neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty nemůže odůvodnit obavu žalobce spojenou s vycestováním z ČR a návratem na Ukrajinu. Takovým rozhodnutím by bylo až případné rozhodnutí o správním vyhoštění vydané podle zákona o pobytu cizinců, ve kterém by byla, ve světle aktuální bezpečnostní situace na Ukrajině, zohledněna zásada *non refoulement* (tedy závazek České republiky nevystavit žádnou osobu, jež podléhá její jurisdikci, újmě, která by spočívala v ohrožení života či vystavení mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, a to např. tím, že bude vyhoštěna či v důsledku jiných okolností donucena vycestovat do země, kde by jí taková újma hrozila). Pro úplnost je třeba dodat, že krajský soud nemůže předjímat případný výsledek takového řízení, i s ohledem na

nutnost posouzení, zda bude případně možné žalobce považovat za civilistu ve vztahu k vyhlášené všeobecné mobilizaci na Ukrajině (srov. rozhodnutí NSS ze dne 10. 5. 2022, č. j. 6 Azs 137/2021-60).

22. O nedůvodnosti této žalobní námitky svědčí také skutečnost, že sám žalobce uvedl, že činí další kroky k tomu, aby získal příslušné oprávnění a mohl na svou práci navázat. Tedy je patrné, že si je vědom možnosti dále setrvat na území ČR.
23. S ohledem na to, že správní orgán postupoval v souladu s právními předpisy, vyhodnotil krajský soud žalobu jako nedůvodnou a zamítl ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v ust. § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalovanému jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS. Běžnou úřední činnost by přesahovaly zejména náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz např. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012-11, ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 31. srpna 2022

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu